

Skarga wniesiona w dniu z dnia 24 lipca 2020 r. – LB / Parlament**(Sprawa T-468/20)**

(2020/C 304/24)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* LB (przedstawiciel: adwokat O. Schmechel)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego z dnia 2 lipca 2020 r. w sprawie przeniesienia skarżącej do Biura Łącznikowego Parlamentu Europejskiego w Luksemburgu ze skutkiem od dnia 1 września 2020 r.;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia

- Decyzja o przeniesieniu jest dotknięta wadą formalną, ponieważ nie zawiera żadnego uzasadnienia. Przedstawienie uzasadnienia jest niemniej jednak konieczne zgodnie z art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „kartą praw podstawowych”) i art. 296 TFUE, ponieważ pozwany mógł bez trudności ustalić, że skarżąca miała interes w uzyskaniu takiego uzasadnienia.

2. Zarzut drugi dotyczący niedopełnienia procedury wydania decyzji

- Zgodnie z procedurą skarżąca była uprawniona do odmówienia przyjęcia stanowiska w Biurze Łącznikowym Parlamentu Europejskiego w Luksemburgu i tak też uczyniła. Przeniesienie na to stanowisko nie wchodziło więc już w rachubę.

3. Zarzut trzeci dotyczący obowiązku dbałości

- Przeniesienie do nowego miejsca zatrudnienia jest niezgodne z ciężącym na pracodawcy obowiązkiem dbałości, ponieważ naruszałoby ono szereg praw podstawowych zagwarantowanych w karcie praw podstawowych. W szczególności naruszone zostałyby poniższe prawa:
- prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7 i 33) oraz prawo małoletniej córki do utrzymywania stałego osobistego związku i bezpośrednich kontaktów z obojgiem rodziców (art. 24), ponieważ rodzina skarżącej zostałaby zmuszona do życia oddzielnie, córka pozostałaby z ojcem w Berlinie, a skarżąca sama musiałaby przeprowadzić się do Luksemburga.
- równość wobec prawa (art. 20) i zakaz niedyskryminacji (art. 21). Wobec skarżącej jako zamężnej urzędniczki Biura Łącznikowego Parlamentu Europejskiego i matki małoletniej córki, która wraz z małżonkiem sprawuje pieczę nad dzieckiem, zastosowano zasadę mobilności, która miałaby uzasadniać jej przeniesienie do Luksemburga. Rozwiedzeni urzędnicy, którzy dzielą się czasem sprawowania pieczy nad małoletnim dzieckiem, są zwolnieni z obowiązku mobilności do czasu uzyskania przez dziecko pełnoletności, mimo że brak jest obiektywnego uzasadnienia dla takiego odmiennego traktowania.

4. Zarzut czwarty dotyczący obowiązku nieproporcjonalnego charakteru przeniesienia do innego miejsca zatrudnienia

- Nie dokonano wyważenia pomiędzy interesami skarżącej a interesami pozwanego, mimo że pozwany w ramach ciężącego na nim obowiązku dobrej administracji (art. 41 karty praw podstawowych) był do tego zobowiązany.
- Podlegające ochronie interesy skarżącej istotnie przeważają nad interesem pozwanego w jej przeniesieniu.

- Przeniesienie z Biura Łącznikowego Parlamentu Europejskiego w Berlinie do biura w Luksemburgu nie jest poparte interesem służby.
5. Zarzut piąty dotyczący nieskorzystanie z zakresu uznania
- Pozwany nie uznaje swojego zakresu uznania i z tego powodu z niego nie korzysta.
6. Zarzut szósty dotyczący ochrony uzasadnionych oczekiwań
- Od powołania skarżącej w 2001 r. do wydania w 2018 r. decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego w sprawie mobilności obowiązywała zasada, że urzędnicy na stanowiskach asystenckich tacy jak skarżąca nie podlegali mobilności. Zasada ta obowiązywała od czasów decyzji w sprawie mobilności wydanej w 1998 r. i była potwierdzana w decyzjach Prezydium Parlamentu Europejskiego w sprawie mobilności z lat 2002 i 2004.
 - Uzasadnione oczekiwania skarżącej co do dalszego wyłączenia z obowiązku mobilności były chronione. Zmiana obowiązujących zasad wymaga zatem odpowiedniego uregulowania przejściowego i ustanowienia stosownych odstępstw. Przewidziany trzyletni okres przejściowy nie jest właściwy, ponieważ nie chroni rodziny skarżącej przed rozdzieleniem. Brakuje odstępstwa dla sytuacji skarżącej.
7. Zarzut siódmy dotyczący prekluzji
- Pozwany utracił możliwość wydania skarżącej polecenia skutkującego zmianą miejsca zatrudnienia, ponieważ sam, wielokrotnie zwalniając urzędników na stanowiskach asystenckich z zastosowania zasady mobilności, wywołał u skarżącej wrażenie, że nie musiała się liczyć ze zmianą miejsca zatrudnienia.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2020 r. – Bigben Connected/EUIPO – Forsee Power (FORCE POWER)

(Sprawa T-478/20)

(2020/C 304/25)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bigben Connected (Fretin, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Chaminade)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Forsee Power (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy FORCE POWER – zgłoszenie nr 16 541 377

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie R 2184/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;